

Sluttrapport fra styringsgruppa for prosjektet «Kirken i Stavanger mot 2020» til Fellestrådetts møte 15.11.17

Rapporten inneholder 3 deler:

1. Innledning (s. 1)
2. Styringsgruppas presentasjon av menighetenes høringsssvar med generelle kommentarer. (s.2-5)
3. Styringsgruppas avsluttende konklusjoner og forslag (s.6-9)

1. Innledning

Med dette dokumentet avgir styringsgruppa for 2020-prosjektet sine endelige forslag, og avslutter sitt arbeid.

Styringsgruppas konklusjoner trekkes på grunnlag av alt materialet som er framlagt underveis i prosjektet. Høringsssvarene fra menighetsrådene høsten 2017 er svært sentrale, men altså ikke eneste avgjørelsesgrunnlag. Verken høringsforslaget utsendt sommeren 2017 eller styringsgruppas avsluttende konklusjoner og forslag kan leses alene, men må sees i lys av helheten av prosjektarbeidet.

Prosjektet er utviklet i tett dialog med menighetsråd, fellestråd og bispedømmeråd underveis. Ansatte har vært involvert ved en rekke samlinger, både i faggruppene, gjennom tillitsvalgte og verneombud, og gjennom «storsamlinger». Følgende dokumenter er tilgjengelige i prosjektarkivet på www.kirken.stavanger.no/kirken-mot-2020 :

- Prosjektets grunnlagsdokument (februar 2016)
- Dokumenter i forbindelse med informasjonsinnhenting, bl.a. spørreskjemaer (april 2016)
- Tematikk knyttet til kirkens organisasjonskultur (april-juni 2016)
- Avslutningsrapport fra informasjonsinnhentingsfasen (september 2016)
- Rapporter og tematikk til dypdykkene i prosjektets andre fase (oktober 2016-mars 2017)
- Dokumenter i forbindelse med utarbeidelsen av høringsforslaget (Mars-juni 2017)
- Menighetsrådenes høringsssvar (oktober-november 2017)

2. Styringsgruppas presentasjon av menighetenes høringsvar

Fellesrådet sendte forslagene for 2020-prosjektet på høring til menighetsrådene med høringsfrist 31.oktober. Spørsmålene inviterte til refleksjon i menighetsrådene og de fleste høringene inneholder ikke kun «avstemningsresultater», men også beskrivelser eller momenter fra diskusjonene.

Styringsgruppa understreker at Fellesrådet selv må lese høringsvarene, og at presentasjonen nedenfor bygger på styringsgruppas oppfattelse av svarene.

Spørsmål 1: Utviklingsområder

	1.Medarb	2.Diakoni	3.Inter	4.UV	5.Eldre	6.Samt	7.Komm	8.Koord
Bekkefaret	3	4					1	2
Domkirken	1	3					2	
Gausel	1			2			3	
Hafrsfjord	2			1				3
Hillevåg		1				2		3
Hinna				1		2	3	
Hundvåg				1		2	3	()
Kampen	1	2			()			3
Madlamark		1		2			3	
St. Joh.	1						2	3
Stokka	1			2				3
St. Petri	1			3			2	
Sunde*	-	-	-	-	-	-	-	(1)
Tasta			3	1			2	
Tjensvoll**		2,4,1,		3,2,1		1,	1,2,3	3,
Varden***	()			1	2	3	()	()
Vardeneset		1				2	3	

Tallet indikerer prioritet.

*Sunde avgir en generell positivt respons, og prioriterer ikke blant de åtte. Svaret deres kan leses som en vektlegging av pkt.8.

**Tjensvoll har arbeidet i 3 grupper. I tillegg har sokneprest avgitt eget høringsvar.

***Varden presiserer skillet mellom hva en i *felleskap* skal prioritere (pkt.4,5,6), og hva som er en forutsetning for alt videre arbeid *lokalt* i kirkene (pkt. 1,7,8).

- Det er stor støtte for medarbeiderskap/frivillighet (pkt. 1) som utviklingsområde både lokalt, men også felles for kirken i Stavanger.
- Flere påpeker at punkt 8 om koordinering av arbeid gjelder uansett, og er vanskelig «å sette opp» mot de andre foreslåtte utviklingsområdene.
- Noen påpeker at punkt 2, diakoni, også kan innebære en vektlegging av punkt 3,5 og 6.
- Interessen for pkt. 4,7 og 8 bekrefter signalene fra informasjonsinnhentingfasene om prioritering av Unge Voksne-, kommunikasjons-, og koordineringsarbeid. Det er allerede vedtatt opprettelse av stillinger med fokus på disse områdene.
- Mange menighetsråd påpeker at det er problematisk å peke ut tre av disse åtte punktene, da de er av svært forskjellig karakter, og for viktige til at ikke alle må vektlegges.

Spørsmål 2: Forenkling av menighetsstruktur

Svarene sortert etter bydel:

Hinna bydel:

Gausel menighetsråd:

Mener det er urealistisk å utgjøre ett sokn med Hinna igjen, men er likevel åpne for og positive til prinsippene for færre sokn så lenge tilgjengelighet, tilstedeværelse og nærhet opprettholdes på god måte.

Hinna menighetsråd:

Ønsker tettere samarbeid med nabomenighetene (Gausel og Hillevåg), men ikke felles sokn.

Hillevåg bydel:

Bekkefaret menighetsråd:

Ønsker 8, evt. enda færre sokn. Positive til Hillevåg. Kan også se mot Tjensvoll og St. Petri. Opptatt av å bygge ned soknegrenser og stimulere til mer samarbeid menighetene i mellom uavhengig av soknestructur.

Hillevåg menighetsråd:

Ønsker tettere samarbeid med nabosoknene (Hinna, Gausel, Bekkefaret), men ikke felles sokn.

Tjensvoll menighetsråd:

Ønsker ikke felles sokn.

Madlamark bydel:

Hafrsfjord menighetsråd:

Ønsker dagens soknestructur opprettholdt. Hvis endring likevel skal skje, ønskes både Sunde og Madlamark i et nytt sokn.

Madlamark menighetsråd:

Ønsker tettere samarbeid uten ny sokneinndeling. MR er delt i om Tjensvoll eller Hafrsfjord/Sunde ville vært best å se til, om ny soknestructur likevel skulle vedtas.

Sunde menighetsråd:

Ønsker å utgjøre ett sokn sammen med Hafrsfjord menighet.

Tasta bydel:

Tasta menighetsråd:

Flertall for felles sokn med Vardeneset. Ser viktige momenter både for og mot, og understreker koordinering (jfr. pkt. 8 i utviklingsområdene) som viktig uansett struktur.

Vardeneset menighetsråd:

Flertall mot felles sokn med Tasta. Ønsker heller et fortsatt og utvidet samarbeid. Justering av soknegrensene for Austre Åmøy blir naturlig ved kommunesammenslåing.

Eiganes og Våland bydel:

Domkirken menighetsråd:

Danner nytt sokn og ny menighet med St. Petri, positiv til å inngå i et sokn med Kampen menighet. Vurderer Stokka som for perifer.

Kampen menighetsråd:

Positive til Stokka, men synes Eiganes/Våland (Dom, St. Petri, Kampen, Stokka) blir for stort. Staben ønsker derimot dreining mot Dom/Petri, i stedet for i retning Stokka.

St. Petri menighetsråd:

Danner nytt sokn og ny menighet med Domkirken. Stiller seg også bak utvidelse til Stokka og Kampen, forutsatt egne menighetsutvalg der.

Stokka menighetsråd:

Ønsker samarbeid før sammenslåing som rettesnor. Kampen er det naturlige hvis ny soknestruktur.

Storhaug bydel:

St. Johannes menighetsråd:

Ønsker ikke sammenslåing på nåværende tidspunkt. Ønsker konsekvensanalyser for å kunne ta stilling til dette senere. Ønsker løsning på Vassøy-spørsmålet.

Varden menighetsråd:

Ønsker ett sokneråd sammen med St. Johannes, med soknegrenser tilsv. Storhaug bydel. (Litt av St. Petri menighet samt Vassøy og byøyene). Forutsetter samlokalisering av stab og god tid til prosessen.

Hundvåg bydel:

Hundvåg menighetsråd:

Gjør positive erfaringer med å holde på Krosshaug og Hundvåg som ett sokn. Ønsker at Vassøy overføres til St. Johannes.

Til spørsmålet om behov for endringer i menighetsgrensene påpeker flere menighetsråd nytten av å se dette i lys av inndelingene andre bruker, som skolekretsene og bydelene. Mange ønsker også flere konsekvensbeskrivelser for å ta stilling for en sammenslåing. Styringsgruppa har ikke vektlagt dette punktet i presentasjonen over.

Styringsgruppas generelle kommentarer til menighetenes høringsvar

Det følgende er styringsgruppas tolkning av svarene. Det understrekes at dette er refleksjoner som ikke er representative for samtlige høringsvar men skildrer trender i svarene.

- Det ser ut til å være en økende bevisstgjøring omkring behovet for klarere prioritering av tid til utadrettet virksomhet og medarbeiderskap. Mange signaliserer stor vilje for å nå lenger ut som kirke, og å finne gevinster i det å jobbe felles som kirken i Stavanger.
- Et behov for åndelig og visjonær forankring og inspirasjon vil være avgjørende i de videre endringsprosessene. Man må bevisstgjøre om at målet med endringene er å nå lengst mulig og best mulig ut med evangeliet om Jesus Kristus. Dette er motivasjonsfaktoren for mange både frivillige og lønnede medarbeidere og menighetsråd.
- Menighetsrådene prioriterer særlig fokus på kommunikasjon, markedsføring, koordinering på tvers av menighetsgrensene, diakoni og frivillig medarbeiderskap som felles utviklingsområder.
- Mange er innstilt på at endringer vil komme de neste årene, og at en reduksjon av sokn på sikt kan vokse fram. Men de fleste ønsker økt samarbeid framfor ny soknestructur i første omgang. Høringsvarene kan tyde på at en del av rådene som svarer nei til ny soknestructur er positive til en videre prosess der en rekke forhold blir utredet og man involveres lokalt.
- Det gis et kraftig signal fra menighetsrådene om at de er villige til å samarbeide atskillig mer enn de gjør i dag. Høringsvarene sier derimot lite om hvordan et økt samarbeid skal kunne styres, og hvordan ressurser frigjøres eller organisasjonskultur endres innenfor dagens soknestructur. Samarbeidet mange ser for seg kan se ut til å dreie seg om disposisjon av ansatteressurser på tvers av menighetene og i felles prosjekter, koordinering og samarbeid om gudstjenester og arrangementer og å utnytte mulige administrative effektiviserings- eller stordriftsfordeler.
- Det pekes på at nye og færre sokn ikke automatisk medfører frigitte, utadrettede ressurser, men også kan føre til økt møtefrekvens, enda flere komitéer og svekket lokal oppslutning blant frivillige medarbeidere.
- Ved en eventuell utarbeidelse av nye sokn ser det ut til å være forståelse for at bydelsgrenser og skolekretser legges til grunn. Unntaket er grensene mellom hhv. Hinna, Hillevåg og Madla bydel.

3. Styringsgruppas avsluttende konklusjoner og forslag

Styringsgruppas hovedkonklusjon:

Styringsgruppa opprettholder prosjektforslagene som Fellestrådet sendte til høring i juli, med presiseringene og nyanseringene som framkommer av punkt 1-4 på de neste sidene:

1. Relevans, organisasjonskultur og ressursbruk som styringsredskap

Styringsgruppa understreker at det som framgikk av kapittel 2 i høringsforslaget, under den noe misvisende tittelen «Bakgrunn for prosjektets hovedforslag», er selve kjernekonklusjonen i prosjekt 2020. Definisjonene og påpekningene innenfor relevans, organisasjonskultur og ressursbruk som framkommer der, må bli viktige styringsverktøy for både menighetsråd, fellestråd og bispedømmeråd i framtiden.

En relevant kirke må være synlig, nær, tilgjengelig, troverdig, tydelig og aktuell. Organisasjonskulturen i kirken må preges av trygghet, dynamikk, nysgjerrighet og beslutningsdisiplin. Ressursbruken må ha sterkt fokus på utadrettet arbeid, frivillige medarbeidere og fleksibilitet.

Denne sammenhengen mellom ønsket relevans, organisasjonskultur og ressursbruk må sees både i den enkelte menighet og i kirken i Stavanger som helhet. Da kan idéer til aktiviteter, tiltak, relasjonsbygging, forkynnelse, kulturaktiviteter, diakoni, undervisning osv. i kirkens og menighetenes regi, få større muligheter for å realiseres enn de har i dag. Slik kan kirken fornyes kontinuerlig, samtidig som kjernevirksomheten og kirkens budskap ikke trues.

Relevans, organisasjonskultur og ressursbruk må altså gi retning for plan- og strategiarbeid i alle kirkelige rådsorganer.

2. Presiseringer til prosjektforslaget utsendt i juli 2017:

Reaksjoner underveis i høringsperioden peker på at prosjektforslagene var utydelig innenfor en del områder, og kunne tolkes forskjellig. Punktene under er derfor viktige presiseringer til prosjektforslaget som ligger til grunn for styringsgruppas konklusjon.

- Styringsgruppas mandat har vært å se på kirken i Stavanger som *helhet*.
- Det vektlegges at gudstjenester og hellige handlinger stadig må framstå som kirkens kjernevirksomhet.
- I alle tidligere prosjektfaser har styringsgruppa påpekt at kirken styrer mot en krise. Dette viser bl.a. statistikker fra Den norske kirke og blick til våre søsterkirker i Norden. Lokalt ble utfordringene synlige i spørreundersøkelsen som ble laget i mars 2016, og som over 90% av alle ansatte og medlemmene i menighetenes AU besvarte. Deriblant problemstillinger som at stadig flere ikke opplever kirken som en relevant institusjon i sine liv, at kirken ikke er rustet til å være tydelig nok tilstede i et samfunn preget av store endringer, og at kirken bør forberede seg på mer usikre økonomiske tider. I høringsforslaget legges stor oppslutning om disse utfordringene til grunn, selv om de ikke gjentas eksplisitt. Det medfører at styringsgruppa presiserer at alt ikke kan fortsette som før.

- I prosjektforslagets innledning står det «prosessen med å etablere og bygge opp de nye soknene skal skje gradvis.» Det presenteres ikke et mer konkret implementeringsforslag. Mange praktiske spørsmål må avklares underveis, og styringsgruppa vil nå skissere noen forslag til det videre arbeidet.

3. Forslag til prinsipper for gradvis innfasing

Styringsgruppa mener å se en økende forståelse for behovet for endringer. Høringssvarene gjenspeiler en bevissthet om kirken i Stavanger som et større vi.

Veien fram går gjennom **gradvise beslutninger i MR, FR og BDR**. Prosessen underveis skal kvalitetssikres og ha demokratisk og arbeidsrettslig forankring.

a. Utviklingsskisse

Det må utarbeides en detaljert utviklingsskisse som sikrer at de åtte utviklingsområdene gis oppmerksomhet i prioritert rekkefølge. Menighetrådernes prioriteringer av utviklingsområder bør legges til grunn for dette. Skissen må følges opp tett av de forskjellige styringsorganer med tidsfrister og mål for å sikre handlingskraft. Opprettelsen av stillinger knyttet til utviklingsarbeidet generelt, unge voksne og kommunikasjon/markedsføring er grep som skal hjelpe til med å gi utviklingsområdene prioritet i menighetene sammen med frivillige og ansatte medarbeidere.

b. Frigjøring av ressurser

Det må frigjøres ressurser i menighetene til arbeid både med utviklingsområdene og til mest mulig utadrettet lokalt arbeid. Hvis endringer i soknestruktur trekker ut i tid, må dette løses innenfor dagens strukturer. Da må menighetene lage avtaler seg imellom for å gi kraft til det økende samarbeidet som de tar til orde for i høringssvarene. Det presiseres at arbeid med utviklingsområdene som det frigjøres ressurser til, skal være menighetsnært, og ikke foregå som «satelitter» eller «sentraliserte og byråkratiserte oppgaver». Også dette må følges opp tett av rådene.

c. Ny soknestruktur anbefales som prosess

Styringsgruppa fastholder altså forslaget om å redusere antall sokn til støtte for større, mer robuste enheter. Hvorvidt antallet er 5, 7 eller 8 må vedtas etter nye, konkrete høringer og utredninger der det er aktuelt. Når formelle soknesammenslåingsprosesser skal startes må vurderes fortløpende fra bydel til bydel, og drøftes kontinuerlig mellom menighetsråd, fellesråd og bispedømmeråd. Styringsgruppa anbefaler at dette ikke dras ut lenger enn nødvendig. Likevel bør menighetsrådenes ønske om å prioritere et utvidet samarbeid mellom menighetene framfor soknereduksjon, vektlegges i første fase. Styringsgruppa anbefaler derfor at rådene og medarbeidere på alle nivåer å orientere seg i retning av fokus på hele sin bydel allerede nå.

d. Samarbeid som løsning?

Styringsgruppa gleder seg over at økt samarbeid trekkes fram i høringssvarene. Gruppa er likevel tvilende til at «mer samarbeid» er nok til å løse utfordringene prosjektet har pekt på, og fastholder at også soknereduksjon må til. Å manøvrere arbeid på tvers av menighetsgrenser men med lokale menighetsråd i hver kirke med tilhørende myndighet, vil være vanskelig, kanskje umulig. For hvem styrer? Hvem bestemmer? Styringsgruppa henstiller rådene å reflektere over denne problemstillingen, samtidig som en gleder seg over samarbeids-intensjonene.

e. Kompetansekartlegging av medarbeidere og oppfølging av stillingsbeskrivelser

Både frivillige og ansatte medarbeidere må følges opp mht. å kartlegge hva den enkelte evt. ønsker å bidra med innenfor felles utviklingsområder, eller i den enkelte bydel. Hva engasjerer den enkelte? Hva kan en tenke seg å gjøre mer av? Hva ville en bli glad for å slippe? Hva kunne en tenke seg å

gjøre for en større del av byen? Stillingsbeskrivelsene for ansatte medarbeidere bør gjennomgås i lys av dette, best mulig tilpasset den enkelte arbeidstaker. Også frivillige medarbeidere bør drøfte dette.

f. Felles planer og utvalg med lokal tilpasning

Menighetsrådene anbefales å samarbeide tettere i planarbeidet og lage felles utvalg på bydelsnivå snarest, slik at fagplanene i størst mulig grad er felles i en bydel eller for hele byen. Noen lokale variasjoner må selvsagt opprettholdes, men planene må gjøre det mulig for både ansatte og frivillige medarbeidere å samarbeide på tvers av soknegrenser og dermed være forpliktende for hver menighet.

g. Bydelsvise staber

Styringsgruppa anbefaler særlig de minste stabene å danne felles stab, også mens menighetsgrensene opprettholdes, og forholde seg til bydelene i størst mulig grad (evt. andre konstallasjoner enkelte steder). Fellesrådet og bispedømmerådet anbefales å bruke styringsretten ovenfor de ansatte til dette, selvsagt i dialog med alle involverte parter, fagforeninger og verneombud. En henstiller særlig alle de tre styrende rådene om å være bevisst på muligheten for administrative effektiviseringsbesparelser og nødvendig prioriteringsarbeid.

h. Fokus på organisasjonskultur

Prinsippene for en god organisasjonskultur må arbeides med på alle nivåer. Styringsgruppa er usikker hvordan dette fokuset kan ivaretas uten etablering av nye og større stabskonstellasjoner, men presiserer nok en gang behovet. Beslutningsdisiplin blir en særlig utfordring hvis samarbeid skal forsterkes innenfor dagens soknestruktur. Dette krever stor bevissthet og tydelig styring underveis. Et tettere samarbeid mellom MR, FR og BDR enn det har vært tradisjon for, vil være en forutsetning.

i. Tett oppfølging

I alle punktene ovenfor vektlegges det krevende i å endre organisasjonskultur og handlingsmønstre hvis strukturen og mest mulig arbeid samtidig skal fortsette akkurat som før. For hvem styrer? Hvem leder når arbeidet foregår på tvers av dagens menighetsgrenser og det er mer enn én ledelse? Når en likevel ønsker bruke tid på innarbeidelsen av ny soknestruktur, og et flertall av menighetsrådene ønsker samarbeid framfor sokneendring som rettesnor, blir det et særlig behov for tett oppfølging og evaluering av prosessene. Dette må ligge på rådene og ansatte i fellesskap, med ansvarsdelegasjon menighetsrådene imellom.

j. Finnøy og Rennesøy involveres og prostigrensene justeres.

Styringsgruppa anbefaler at det startes en dialog med menighetene og fellesrådene på Rennesøy og Finnøy, der disse kan drøfte hvorvidt prosjektets konklusjoner og prosesser også kan være verdifulle for dem i deres utviklingsarbeid. I forbindelse med kommunesammenslåingen må selvsagt også prostigrensene vurderes endret.

4. Overordnede konklusjoner

En organisasjon i bevegelse

Styringsgruppa mener å se en økende forståelse for at fremtiden vil kreve kontinuerlige omstillingsprosesser i kirken, uavhengig av om dette oppfattes positivt eller negativt. Det samtales mer på tvers av menighetsgrensene, både i faggrupper og i menighetsråd, og er et forbedret klima for å snakke om endringer. En ser mindre fokus på å kjempe om ressurser på bekostning av hverandre, men i stedet en interesse for å finne løsninger sammen. Styringsgruppa erfarer også en økt fokus på å gjøre tydeligere prioriteringsarbeid i mange menigheter, og en erkjennelse av at ingen menigheter kan få til alt alene. Det oppleves også en større bevissthet for å snakke om kirken i Stavanger som et stort «vi», og ikke bare om «egen menighet».

En slik bevegelse er ett av prosjektets viktigste bidrag til omstilling. De ulike bestemmende organene kan etter hvert måtte ta avgjørelser som skaper turbulens og kritikk. Styringsgruppa vil hevde kirken i Stavanger er godt rustet for slike prosesser nå. Men først og fremst at det er en offensiv holdning i menighetene til å skape vekst og vise enda tydeligere igjen som kirke i Stavanger!

Eierskap og involvering har vært sentrale prinsipper i prosjektet. Det er kanskje noe av årsaken til at selve prosessene; *hvordan man styrer endringene* de kommende årene, utpeker seg som viktigere enn *hvilke konkrete løsninger* man kommer fram til? Det er lite sannsynlig at strukturelle grep som tas nå vil være holdbare i de neste femti årene. I stedet må kirken vende seg til en større grad av kontinuerlig endring og utvikling.

Da blir folkene og relasjonene som skal leve og arbeide i dette, viktigere enn malen for hvordan den enkelte oppgave skal løses. Mens løsningene på konkrete oppgaver vil variere fra tid og sted, sannsynligvis enda hyppigere enn før, må rutinene for god samhandling, utviklende fellesskap og gode relasjoner ligge fast både for frivillige og lønnede medarbeidere. Medarbeidere må oppleve seg verdsatt, anerkjent og sett. Relasjonene mellom alle frivillige og ansatte er nøkkelen for trivsel og resultater.

Å løfte fram kirkens visjoner og grunnlag blir også enda viktigere. For mange er inspirasjonen til medarbeiderskap tett forbundet til det åndelige aspektet i det å delta i nettopp kirkelig virksomhet. For de fleste henger også inspirasjon sammen med å oppleve å få gjøre arbeidsoppgaver man både behersker, opplever seg kallet til og utfordres av.

Styringsgruppa mener et fokus på dette i prosessene framover er avgjørende, uavhengig av hvilke vedtak som Fellesråd og Bispedømmeråd fatter de kommende årene.

Styringsgruppa vil avslutningsvis løfte fram behovet for å holde et tydelig fokus på menighetenes, kirkens, oppdrag. Menighetsrådet skal «*vekke og nære*» det kristelige liv i soknet, jfr. §9 i kirkeloven. Lykkes menighetsrådene i dette, har også fellesråd og bispedømmeråd gjort jobben sin. Formålet for hele kirkeloven, som både menighetsråd, fellesråd og bispedømmeråd opererer ut fra står i § 1: «Formålet med loven er å legge forholdene til rette for et *aktivt engasjement og en stadig fornyelse* i den evangelisk-lutherske folkekirke i Norge».

Styringsgruppa ser et behov og et ønske hos mange for en tydeligere kirke som særlig vektlegger misjonsbefalingen. Kirkens mål må være å nå best mulig ut til Stavangers befolkning, og det som inspirerer mange medarbeidere, både ulønnede og lønnede, til tjeneste. Kirken i Stavanger skal framfor alt se menneskene og tilby nådemidlene og et rikt gudstjenesteliv. Troen på evangeliets kraft må prege alt kirkens arbeid.

Styringsgruppa har forsøkt å unngå å benytte «kirkens indre språk» i sine rapporter, utover vektleggingen av et fokus på misjonsbefalingen og diakoniens ord om «disse mine minste». Dette for å unngå at Bibelord blir tatt til inntekt for én konkret løsning framfor en annen, og hindrer reelle drøftinger. Men når kirken i Stavanger nå skal gå videre etter prosjektavslutning, er det derimot avgjørende, og et selvfølge, å synliggjøre og tydeliggjøre hva vi som kirke står for og peke på Jesus Kristus som kirkens Herre, og han som motiverer oss til tjeneste!

Styringsgruppa 02.11.17